

TRAMARIN V. KOMISJON

ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (viies koda)

21. november 2005 *

Kohtuasjas T-426/04,

Tramarin Snc di Tramarin Andrea e Sergio, asukoht Montagnana (Itaalia),
esindaja: advokaat M. Calabrese,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: V. Di Bucci, kohtudokumentide
kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

mille esemeks on nõue tühistada esiteks komisjoni kiri, milles viimane kutsus Itaalia ametiasutusi üles muutma teatatud abiprojekti, ning teiseks komisjoni 12. juuli 2000. aasta otsus, millega tunnistati ühisturuga kokkusobivaks investeerimisabi andmine Itaalia mahajäänud piirkondades (riigiabi N 715/99 — Itaalia (SG 2000 D/105754)),

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees M. Vilaras, kohtunikud F. Dehousse ja D. Šváby,

kohtusekretär: E. Coulon,

on andnud järgmise

määruse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 1 18. novembril 1999 teavitas Itaalia Vabariik komisjoni kavast anda abi investee-ringuteks riigi mahajäänud piirkondadesse.
- 2 Saanud selle teatise, taotles komisjon täiendavat teavet kõnesoleva süsteemi kohta ning Itaalia ametiasutused andsid seda talle mitmes kirjas. 16. mail 2000 toimus Brüsselis koosolek, millest võtsid osa need asutused ja komisjoni talitused.

- 3 Itaalia ametiasutustele 29. mail 2000 saadetud kirjas (edaspidi „29. mai 2000. aasta kiri”), milles viidati nimetatud asutuste ettepanekule ülemineku kohta sel hetkel kehtivalt abisüsteemilt 18. novembri 1999. aasta teatise esemeks olevale süsteemile, täpsustas komisjon järgmist:

„[...] ettepanek, mis käsitleb investeerimiskava abikõlbulikkust juhtudel, kui kava elluviimist alustati enne taotluse esitamist, ei ole kooskõlas regionaalabi suuniste punktis 4.2 ettenähtuga (EÜT C 74, 10.3.1998).

Me kutsume seetõttu Itaalia ametiasutusi üles seda üleminekueeskirja ettepanekut tagasi võtma [...]”.

- 4 5. juulil 2000 sõlmis hageja ühe teise ettevõtjaga lepingu hagejale kunstihalli ehitamiseks.
- 5 12. juulil 2000 tegi komisjon nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli [88] kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; EÜT eriväljaanne 08/01, lk 339), artikli 4 lõike 3 alusel vastuväidete esitamata jätmise otsuse (edaspidi „otsus”). Ta leidis pärast esialgset uurimist, et kõnesolev abisüsteem sobib EÜ artikli 87 lõike 3 punktide a ja c alusel kokku ühisturuga.
- 6 Komisjon täpsustas otsuses, et süsteemiga ette nähtud investeerimisabi saamiseks tuleb abitaotlused esitada enne kavade elluviimise algust ning et see tingimus peab olema täidetud ka ettevõtjate puhul, kes esitasid taotluse eelmise abisüsteemi kehtimise ajal ja mida lubati arvesse võtta kohe, kui jõustub uus süsteem.

- 7 Itaalia Vabariiki teavitati otsusest 2. augusti 2000. aasta kirjaga.
- 8 30. septembril 2000 avaldas komisjon vastavalt määruse nr 659/1999 artikli 26 lõikele 1 Euroopa Ühenduste Teatajas lühikese teatise, millega ta, tuues ära juhtumi olulised andmed, teavitas kolmandaid isikuid, et ei esita vastuväiteid abisüsteemi suhtes, millest Itaalia ametiasutused olid talle teada andnud (EÜT C 278, lk 26). Selles teatises on märgitud, et „[o]tsuse tekst autentsetes keeles [või autentsetes keeltes], millest on välja võetud konfidentsiaalsed andmed, on kättesaadav [komisjoni peasekretariaadi] veebileheküljel, [mille elektronadress on] http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids”.
- 9 5. detsembril 2000 avaldasid Itaalia ametiasutused 13. novembri 2000. aasta dekreedid, millega kehtestatakse abisüsteemi kohaldamise viisid ettevõtjate puhul, kes paiknevad nagu hageja Itaalia kesk- ja põhjaosas, ning see sisaldab järgmist õiguslikku alust:
- „Võttes arvesse Euroopa Liidu 12. juuli 2000. aasta otsust, millega lubatakse rakendada seaduses nr 488/1992 sätestatud abisüsteem ajavahemikuks 2000–2006, mis näeb muu hulgas ette abimeetmete kohaldatavuse uute taotluste puhul ainult niisuguste kulutuste suhtes, mis on kantud investeerimiskavadesse, mis on käivitatud alates nende taotluste esitamise päevale järgnevast päevast [...]”.
- 10 Olles tasunud 21. juulil ja 3. oktoobril 2000 kaks arvet sama aasta 5. juulil allkirjastatud lepingu esemeks olevate tööde teostamise eest, esitas hageja 25. jaanuaril 2001 abitaotluse ning jätkas oma kava elluviimist.

- 11 Juunis 2004 tegi asutus, kelle ülesandeks oli hageja abitaotluse menetlemine, pädevatele siseriiklikele asutustele ettepaneku nimetatud taotlus rahuldamata jätta, sest investeerimiskava käivitamine, mis oli määratud 21. juulile 2001, toimus enne selle taotluse esitamise kuupäeva.

Menetlus ja poolte nõuded

- 12 20. oktoobril 2004 esitas hageja Esimese Astme Kohtu kohtukantseleile käesolevas asjas hagiavalduse.
- 13 20. detsembril 2004 Esimese Astme Kohtu kohtukantseleile esitatud eraldi dokumendiga esitas kostja Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 alusel vastuvõetamatuse vastuväite.
- 14 Hageja esitas oma märkused vastuvõetamatuse vastuväite kohta 2. märtsil 2005.
- 15 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks või lahendada vastuvõetavuse küsimus koos nõudega;

- tühistada 29. mai 2000. aasta kiri osas, mis puudutab komisjoni üleskutset Itaalia ametiasutustele loobuda üleminekueeskirja ettepanekust, mis käsitleb ettevõtjaid, kes alustasid investeerimiskava elluviimist ilma, et oleksid eelnevalt esitanud abitaotluse;

  - tühistada otsus;

  - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 16 Oma märkustes komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväite kohta palub hageja Esimese Astme Kohtul ka liita menetlust korraldava meetmena käesolev kohtuasi suuliseks menetluseks kohtuasjaga, mis registreeriti numbri all T-98/04, kuna need kaks kohtuasja on seotud.
- 17 Komisjon palub Esimese Astme Kohtult:
- jätta hagi määrusega rahuldamata ilmselge vastuvõetamatuse tõttu või teise võimalusena vastuvõetamatuse tõttu;

  - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 18 Kodukorra artikli 114 lõike 1 kohaselt võib Esimese Astme Kohus teha otsuse vastuvõetamatuse kohta ilma asja sisuliselt arutamata, kui üks pool seda taotleb. Sama artikli lõike 3 kohaselt jätkub menetlus suuliselt, välja arvatud juhul, kui Esimese Astme Kohus otsustab teisiti. Antud juhul leiab Esimese Astme Kohus, et on menetlusdokumentide põhjal asjaoludega piisavalt tutvunud lahendamaks kostja taotlus suulist menetlust avamata.

29. mai 2000. aasta kirja tühistamise nõue

- 19 Komisjon esitab kaks asja läbivaatamist takistavat asjaolu, millest esimene põhineb väitel, et nimetatud kiri ei ole vaidlustatav akt, ning teine väitel, et hagejal puudub hagi esitamise õigus.
- 20 Esimese Astme Kohus leiab, et esimest asja läbivaatamist takistavat asjaolu tuleb analüüsida.

Poolte argumendid

- 21 Komisjon väidab, et 29. mai 2000. aasta kiri on puhtalt otsust ettevalmistav akt ning et selle peale ei saa seega väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tühistamishagi esitada.

- 22 Hageja väidab, et 29. mai 2000. aasta kiri on akt, milles komisjon leidis, et Itaalia ametiasutuste sõnastatud üleminekueeskirja ettepanek, mis käsitleb investeerimis-kava abikõlbulikkust juhtudel, kui nimetatud kava elluviimist alustati enne abitaotluse esitamist, on ühisturuga kokkusobimatu. Tegemist on „mittetunnustatud” ja „asutamislepingutega keelatud” aktiga, sest sellega rikutakse EÜ artikli 88 lõikes 2 asjast huvitatud poolte huvides ette nähtud menetluslikke tagatise.
- 23 Ta väidab sisuliselt, et üleskutsel võtta tagasi riigiabi süsteemist teavitamise raames esitatud ettepanek on juhul, kui liikmesriik seda aktsepteerib, sama õiguslik tagajärg nagu määruse nr 659/1999 artikli 7 lõikes 5 viidatud negatiivsel otsusel, ilma et järgitaks menetluslikke tagatise, mis asjast huvitatud pooltel on. 29. mai 2000. aasta kirjaga „ennetas” komisjon hinnangut, mille ta oleks pidanud andma, ning välistas Itaalia ametiasutuste ettepaneku vastuvõetavuse veel enne, kui andis asjast huvitatud isikutele võimaluse esitada oma märkused (Euroopa Kohtu 14. novembri 1984. aasta otsus kohtuasjas 323/82: Intermills v. komisjon, EKL 1984, lk 3809, punkt 21).
- 24 Hageja lisab, et kui ei nõutaks ka 29. mai 2000. aasta kirja tühistamist, riskeeritaks sellega, et ühenduse õiguskorda jääb akt, mis on Itaalia ametiasutuste üleminekueeskirja ettepaneku tagasivõtmise ebaseaduslik alus.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 25 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on toiminguteks ja otsusteks, mille peale saab esitada tühistamishagi, vaid sellised meetmed, millel on siduvad õiguslikud tagajärjed, mis mõjutavad hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis. Mis puudutab toiminguid või otsuseid, mis tehakse mitmeastmelise,

elkõige asutusesisese menetluse käigus, siis on vaidlustatavateks aktideks üksnes meetmed, mis väljendavad institutsiooni lõplikku seisukohta kõnealusel menetluses; seevastu vahemeetmete peale, millega valmistatakse ette lõplikku otsust, ei saa hagi esitada (Euroopa Kohtu 11. novembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 60/81: IBM v. komisjon, EKL 1981, lk 2639, punkt 10, ning Esimese Astme Kohtu 18. detsembri 1992. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-10/92 — T-12/92 ja T-15/92: Cimenteries CBR jt v. komisjon, EKL 1992, lk II-2667, punkt 28).

- 26 Antud juhul palub hageja, et tühistataks kiri, mille komisjon saatis Itaalia ametiasutustele viimaste poolt teavitatud abikava esialgse uurimise etapis ning mis eelnes otsuse vastuvõtmisele.
- 27 Selles osas tuleb meenutada, et EÜ artikli 88 lõikes 3 sätestatud ja määruse nr 659/1999 artikliga 4 reguleeritud esialgse uurimise eesmärk on anda komisjonile piisavalt aega mõtlemiseks ja uurimiseks, kujundamaks esmast arvamust teatatud abiprojektide suhtes, et ilma põhjalikuma uurimise vajaduseta teha järeldus, kas need on asutamislepinguga kooskõlas või vastupidi sedastada, et nende sisu tekitab selles osas kahtlusi (vt selle kohta 15. veebruari 2001. aasta otsus kohtuasjas C-99/98: Austria v. komisjon, EKL 2001, lk I-1101, punktid 53 ja 54).
- 28 EÜ artikli 88 lõikes 2 ja määruse nr 659/1999 artiklis 6 silmas peetud ametlik uurimismenetlus, mis võimaldab komisjonil enne oma otsuse tegemist saada asja kõigi andmete kohta täielik selgus, on vältimatu juhul, kui komisjonil on tõsiseid raskusi abi ühisturuga kokkusobivuse hindamisel (Euroopa Kohtu 15. juuni 1993. aasta otsus kohtuasjas C-225/91: Matra v. komisjon, EKL 1993, lk I-3203, punkt 33).

- 29 Kuigi ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse osas on tema volitused rangelt piiritletud, on komisjonil siiski teatav kaalutusõigus juhtumi asjaolude uurimisel ja hindamisel, et määrata kindlaks, kas nendega kaasnevad tõsised raskused. Vastavalt EÜ artikli 88 lõike 3 eesmärgile ja komisjoni hea halduse kohustusele võib ta eelkõige kavast teada andnud riigi või kolmandate isikutega dialoogi astuda, et esialgse menetluse käigus võimalikud raskused ületada (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 15. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas T-73/98: Prayon-Rupel v. komisjon, EKL 2001, lk II-867, punkt 45).
- 30 Komisjoni 29. mai 2000. aasta kiri, samuti sellele eelnenud kirjad ja Itaalia ametiasutuste kirjad saadeti ning koosolek Brüsselis, millest võtsid osa institutsiooni töötajad ja nende ametiasutuste esindajad, toimus just eespool nimetatud dialoogi raames.
- 31 Selles kirjas käsitles komisjon konkreetset küsimust, nimelt Itaalia ametiasutuste ettepanekut lisada abikavasse sätte, mis käsitleb üleminekut sel hetkel kehtival abisüsteemilt 18. novembri 1999. aasta teatise esemeks olevale süsteemile. Selle sätte eesmärk oli tunnistada abikõlblikuks nende ettevõtjate investeerimiskava, kes alustasid nimetatud kava elluviimist enne igasuguse abitaotluse esitamist.
- 32 Kuigi komisjon väitis oma 29. mai 2000. aasta kirjas selgelt, et kõnesolev ettepanek tekitab niisuguse kava kokkusobivuse uurimisel raskusi, võttes tema sõnul arvesse selle üleminekusätte vastuolu regionaalabi suuniste punktiga 4.2, ei olnud see kostja seisukoht mingil määral abikavast teavitanud liikmesriigile siduv.

- 33 Määruses nr 659/1999 sätestatud õigusnormide uurimine näitab, et kuigi komisjonil on ametliku uurimismenetluse raames õigus kohustada liikmesriiki oma abikava teatud viisil muutma, sest vastasel juhul tunnistab ta selle ühisturuga kokkusobimatuks, ei ole tal sama õigust esialgse uurimise etapis ning tal ei ole peale ametliku menetluse algatamise muud võimalust, kui teha vastuväidete esitamata jätmise otsus.
- 34 Nagu nähtub 29. mai 2000. aasta kirja sõnastusest endast, siis Itaalia ametiasutusi ainult „kutsuti üles” oma ettepanekust loobuma ning omal vabal valikul võisid nad seega komisjoni talituste juhiseid järgida või vastupidi jätta oma esialgne kava muutmata ja jätta sellesse sisse kõnesolev üleminekusäte.
- 35 Niisiis ei saa 29. mai 2000. aasta kirja pidada siduvaid õiguslikke tagajärgi tekitavaks aktiks eespool punktis 25 viidatud kohtupraktika nõutud tähenduses. Vastupidiselt hageja väidetele ei saa nimetatud kirja õigusliku laadi kindlaksmääramine lisaks sõltuda hilisemast aktist, nimelt kavast teavitanud liikmesriigi otsusest abikava muuta või mitte nii, nagu komisjon soovib.
- 36 Seega on 29. mai 2000. aasta kiri tegelikult ainult puhtalt lõppotsust, antud juhul otsust, ettevalmistav meede.
- 37 Sellest järeldub, et hagi on vastuvõetamatu osas, mis puudutab 29. mai 2000. aasta kirja tühistamist.

Otsuse tühistamise nõue

- 38 Komisjon esitab kolm asja läbivaatamist takistavat asjaolu, millest esimene põhineb väitel, et hagi esitati liiga hilja, teine väitel, et vaidlustatud akt ei ole meede, mis tekitaks siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis mõjutavad hageja huve ja toovad kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis, ning kolmas väitel, et hagejal puudub hagi esitamise õigus.
- 39 Esimese Astme Kohus arvab, et esimest asja läbivaatamist takistavat asjaolu, mis põhineb väitel, et hagi esitati liiga hilja, tuleb analüüsida.

Poolte argumendid

- 40 Komisjon väidab, et 30. septembri 2000. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas avaldati otsuse väljavõtted viitega veebilehele, kus on kättesaadav otsuse terviktekst, ning et kahekuuline tähtaeg hakkas niisiis kulgema neljateistkümne päeva möödumisel alates avaldamisest 30. septembril 2000 ja see lõppes 24. detsembril 2000, võttes arvesse Itaalias alalist elukohta omavatele pooltele antud kümnapäevast vahemaatähtaega. Käesolev hagi, mis esitati 20. oktoobril 2004, esitati niisiis ilmselgelt liiga hilja.
- 41 Kostja väidab ka, et hagi esitamise tähtaegade arvutamise seisukohast on määrava tähtsusega otsuse avaldamise või siis sellest teadasaamise kuupäev ning mitte otsuse enda vastuvõtmisele eelnevast kirjast teadasaamise kuupäev. Niisiis eksib hageja komisjoni arvates, väites, et hagi esitamise tähtaeg hakkas kulgema hetkest, mil tema

advokaat edastas talle 2004. aasta septembris 29. mai 2000. aasta kirja koopia ja talle „selle sisu selgitas”.

- 42 Hageja väidab, et esitas oma abitaotluse 25. jaanuaril 2001, vaidlustamata pädevas liikmesriigi kohtus 13. novembri 2000. aasta dekreeti ning „püüdmata ka lugeda 12. juuli 2000. aasta otsust”, mille nimetatud dekreeedi kohaselt tegi „Euroopa Liit”, väljend, mis ei võimalda teha kindlaks kõnesoleva teksti avaldamise tingimusi.
- 43 Ta jättis ka kasutamata võimaluse tutvuda 2000. aasta septembris otsuse terviktekstiga, jättes külastamata „ühe tuhandetest lehekülgedest [...] ühel maailma kõige suuremal veebilehel”. Hageja märgib selles osas, et Euroopa Ühenduste Teatajas 30. septembril 2000 avaldatud lühikeses teatises nimetatud elektronaadress ei viita üldsegi otsuse tekstile, vaid „liidu” veebilehe osale, mis on pühendatud kõikidele riigiabi küsimustele.
- 44 Alles rahalise abi tagasivõtmise ettepaneku järel konsulteeris hageja 2004. aasta septembris oma esindajaga käesolevas menetluses, kes edastas talle otsuse ja eelkõige 29. mai 2000. aasta kirja koopia. Hageja väidab, et hagi esitamise tähtaeg hakkas kulgema alles hetkest, mil ta sai teada nimetatud kirjast, mille sisu näitab selgelt, et komisjon rikkus oma kohustust algatada ametlik uurimismenetlus.
- 45 Ei Euroopa Ühenduste Teatajas avaldatud lühikese teatise ega otsuse teksti lugemine ei võimaldanud hagejal veenduda, kas esialgsel uurimisel olid täidetud tingimused ametliku uurimismenetluse kohustuslikuks algatamiseks. Et puudus pisimgi märk, et

otsuse vastu hagi esitamise korral oleks võinud isikliku huvi puudumise tõttu tekkida raskusi selle vastuvõetavaks tunnistamisel, ei saa hagejale ette heita, et ta ei esitanud otsuse peale hagi, ning ei saa ka väita, et hagi esitamise tähtaeg hakkas kulgema juba selle avaldamisest 30. septembril 2000.

- 46 Lõpuks väidab hageja, et ta ei pidanud vajalikuks esitada hagi 13. novembri 2000. aasta ministeeriumi dekreedid peale, sest ta arvas, tõlgendades siseriiklikke abisüsteemi rakendussätteid, et saab osaleda uue abisüsteemi elluviimise esimese teadaande korral, loobudes abi summast, mis vastab enne abitaotluse esitamist tasutud kahe arve summale, mida ta ka tegi, jättes tema abitaotlust läbivaatavale asutusele kaks kõnesolevat arvet tahtlikult edastamata.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 47 EÜ artikli 230 viienda lõigu kohaselt tuleb tühistamishagid esitada kahe kuu jooksul. See tähtaeg hakkab kulgema vastavalt kas meetme avaldamisest või teatavaksteegemise hagejale või nende puudumisel päevast, mil hageja sellest teada sai.
- 48 Selle sätte sõnastusest endast tuleneb, et aktist teadasaamise kuupäev on hagi esitamise tähtaja kulgema hakkamise kriteeriumina akti avaldamise ja selle teatavaks tegemise kõrval teisejärgulise tähtsusega (Euroopa Kohtu 10. märtsi 1998. aasta otsus kohtuasjas C-122/95: Saksamaa v. nõukogu, EKL 1998, lk I-973, punkt 35, ja Esimese Astme Kohtu 27. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-190/00: Regione Siciliana v. komisjon, EKL 2003, lk II-5015, punkt 30 ning seal viidatud kohtupraktika). Samuti tuleneb kohtupraktikast, et avaldamata või teatavaks

tegemata jätmise korral peab isik, kes on teadlik teda puudutava akti olemasolust, küsima mõistliku aja jooksul selle tervikteksti, kuid et sellisel juhul hakkab hagi esitamise tähtaeg kulgema alles sellest hetkest, kui kolmas asjaomane isik on kõnealuse akti sisust ja põhjendustest nii täpselt teadlik, et saab oma nõudeõigust kasutada (Euroopa Kohtu 6. juuli 1988. aasta otsus kohtuasjas 236/86: Dillinger Hüttenwerke v. komisjon, EKL 1988, lk 3761, punkt 14, ja 19. veebruari 1998. aasta otsus kohtuasjas C-309/95: komisjon v. nõukogu, EKL 1998, lk I-655, punkt 18).

- 49 Veel tuleb meenutada, et õigusaktide kohta, mis komisjoni väljakujunenud tava kohaselt kuuluvad avaldamisele Euroopa Liidu Teatajas, kuigi avaldamine ei ole nende kehtivuse tingimuseks, on Euroopa Kohus ja Esimese Astme Kohus sedastanud, et teadasaamise kuupäeva kriteerium ei ole kohaldatav ja hagi esitamise tähtaeg hakkab kulgema avaldamisest (vt seoses nõukogu õigusaktidega, mis puudutavad ühendusele siduvate rahvusvaheliste lepingute sõlmimist, eespool viidatud kohtuotsus Saksamaa v. nõukogu, punkt 39, ja seoses komisjoni otsustega riigiabi uurimismenetluse lõpetamise kohta EÜ artikli 88 lõike 2 alusel Esimese Astme Kohtu 28. jaanuari 1999. aasta otsus kohtuasjas T-14/96: BAI v. komisjon, EKL 1999, lk II-139, punkt 36). Niisugustel asjaoludel võib kolmas puudutatud isik õiguspäraselt eeldada, et kõnealune akt avaldatakse.
- 50 Antud juhul tuleb märkida, et otsusest teatati Itaalia Vabariigile, kes on selle ainus adressaat, 2. augusti 2000. aasta kirjaga ning selle kohta avaldati lühike teatis Euroopa Ühenduste Teatajas, nagu näeb ette määruse nr 659/1999 artikli 26 lõige 1.
- 51 Vastavalt eespool nimetatud õigusnormile otsuste kohta, milles komisjon pärast esialgset uurimist leiab, et teatatud meetme, mis jääb EÜ artikli 87 lõike 1 reguleerimisalasse, ühisturuga kokkusobivuse suhtes ei ole ilmnenud mingisuguseid kahtlusi, ja otsustab, et nimetatud meede sobib ühisturuga kokku, avaldatakse

Euroopa Liidu Teatajas lühike teatis, mis viitab võimalusele saada otsuse eksemplar autentses keeles või keeltes. Niisuguse teatise eesmärgiks on anda kolmandatele isikutele lühikokkuvõtte otsuse põhilistest asjaoludest.

- 52 Komisjoni tava kohaselt, mis kujunes välja alates 1999. aasta maist, pärast määruse nr 659/1999 jõustumist, sisaldab eelmises punktis nimetatud lühike teatis viidet komisjoni peasekretariaadi veebilehele koos märkusega, et seal on kättesaadav autentses keeles või autentses keeltes kõnealuse otsuse terviktekst, millest on välja jäetud konfidentsiaalsed andmed.
- 53 Asjaolu, et komisjon annab kolmandatele isikutele oma veebilehel otsusele täieliku juurdepääsu ja avaldab Euroopa Liidu Teatajas lühiteatise, mis võimaldab huvitatud isikutel kõnealust otsust ära tunda ja informeerib neid Interneti-põhisest juurdepääsuvõimalusest, tuleb käsitleda avaldamisena EÜ artikli 230 viienda lõigu tähenduses (Esimese Astme Kohtu 15. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-17/02: Olsen v. komisjon, EKL 2005, lk II-2031, punkt 80).
- 54 Antud juhul selgub toimikust, et komisjon avaldas Euroopa Liidu Teatajas 30. septembril 2000 otsuse kohta lühikese teatise, näidates ära selle tegemise kuupäeva, asjaomase liikmesriigi, abi numbri, selle pealkirja, eesmärgi, õigusliku aluse, eelarve ja kestuse. Selles teatises on ka öeldud, et otsuse tekst autentses keeles või autentses keeltes, millest on välja võetud konfidentsiaalsed andmed, on kättesaadav komisjoni veebilehel, ning nimetatud elektronaadress, mis võimaldab selle teksti leida.
- 55 Asjaolu, et juurdepääs otsusele ei ole vahetu, ei väära eespool punktis 53 toodud järeldust. On selge, et Euroopa Liidu Teatajas avaldatud lühikeses teatises toodud elektronaadress vastab komisjoni veebilehekülje osale, millel on toodud selle institutsiooni otsused riigiabi valdkonnas ja eelkõige vastuväidete esitamata jätmise

otsused, mis on klassifitseeritud asjaomaste tegevussektorite, otsuste tegemise aastate ja abi numbrite kaupa. Võttes arvesse teavet, mis on lühikeses teatises ja mida on meenutatud eelmises punktis, on igal asjast huvitatud isikul eriti kerge kõnesoleva otsuse tekst leida.

- 56 Kahekuuline hagi esitamise tähtaeg hakkas niisiis vastavalt kodukorra artikli 102 lõikele 1 kulgema neljateist päeva möödumisel alates avaldamisest 30. septembril 2000 ja see lõppes 27. detsembril 2000, võttes arvesse kümnepäevast vahemaatähtaega ja tähtaja lõppemise edasilükkamist, kui see lõpeb pühapäeval või seaduslikul riigipühal, seega rohkem kui kolm aastat enne hagi esitamist.
- 57 Samuti tuleb lisada, et hagi tuleb pidada liiga hilja esitatuks ka aktist teadasaamise kuupäeva kui teise kriteeriumi kohaldamise korral.
- 58 Nimelt võttes arvesse lühikese teatise avaldamist Euroopa Liidu Teatajas 30. septembril 2000, tuleb asuda seisukohale, et hageja sai otsuse olemasolust teada sel kuupäeval. Vastavalt eespool punktis 48 viidatud kohtupraktikale tõi see teadasaamine hagejale kaasa kohustuse paluda komisjonilt mõistliku tähtaja jooksul kõnesoleva akti tervikteksti, mida ta ei teinud.
- 59 Lisaks sai hageja otsuse olemasolust teada, kui 5. detsembril 2000 avaldati Itaalias 13. novembri 2000. aasta ministeeriumi dekreet, mille õiguslike aluste hulgas on mainitud „Euroopa Liidu” 12. juuli 2000. aasta otsust. Seda arvestades ei saa hageja tulemuslikult tugineda selle viimase väljendi väidetavale ebatäpsusele, et põhjendada, miks ta ei otsinud ega püüdnud saada otsuse teksti, mida ta peaks keskmiselt teavitatud ettevõtjana tegema.

- 60 Lõpuks tuleb märkida, et menetlustähtaegu puudutavatest ühenduse õigusnormidest võib kõrvale kalduda vaid erakorralistel asjaoludel, Euroopa Kohtu põhikirja artikli 45 teises lõigus sätestatud ettenägematute asjaolude või vääramatu jõu olemasolul (Euroopa Kohtu 5. veebruari 1992. aasta määrus kohtuasjas C-59/91: Prantsusmaa v. komisjon, EKL 1992, lk I-525, punkt 8, ja 7. mai 1998. aasta määrus kohtuasjas C-239/97: Iirimaa v. komisjon, EKL 1998, lk I-2655, punkt 7) või vabandatava eksimuse korral (29. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas T-12/90: Bayer v. komisjon, EKL 1991, lk II-219, punktid 28 ja 29, mis jäeti muutmata 15. detsembril 1994. aasta otsusega kohtuasjas C-195/91 P: Bayer v. komisjon, EKL 1994, lk I-5619) ning seda siis, kui nende sätete täpne järgimine vastab õiguskindluse nõudele ja vajadusele hoida õigusemõistmise käigus ära diskrimineerimist või meelevaldset kohtlemist (Euroopa Kohtu 15. jaanuari 1987. aasta otsus kohtuasjas 152/85: Misset v. nõukogu, EKL 1987, lk 223, punkt 11, ja eespool nimetatud määrus kohtuasjas Iirimaa v. komisjon, punkt 7).
- 61 Antud juhul ei ole hageja tõendanud vabandatavat eksimust või ettenägematut asjaolu või vääramatut jõudu ega isegi mõnele nendest viidanud.
- 62 Üldse ei ole asjakohased hageja seisukohad otsuse väidetava ebaseaduslikkuse tõttu selle liiga hilise avastamise tagajärgede või riigisiseste abisüsteemi rakendusnormide tõlgendamise ja sellele järgneva veendumuse kohta, et talle võib sellest süsteemist õigusi tekkida vaatamata sellele, et ta esitas abitaotluse pärast seda, kui oli alustanud oma investeerimiskava elluviimist.
- 63 Eeldades, et otsus, milles on selgelt sätestatud, et süsteemiga ettenähtud investeerimisabi saamiseks tuleb abitaotlused esitada enne kavade elluviimise algust, tekitab hagejale kahju, pidi viimane ise otsustama, kas ja millisel alusel tühistamishagi esitada, ning mitte laskma mööduda selleks ettenähtud kahekuulisel tähtajal.

- 64 Esimese Astme Kohtu ülesandeks ei ole kontrollida, hinnates käesoleva hagi vastuvõetavust selle esitamiseks ette nähtud kahekuulise tähtaja seisukohast, kui põhjendatud on hageja väite kaudne, kuid vajalik eeldus, et otsuses ei olnud ühtegi viga, mida hageja oleks saanud vaidlustada tähtaegselt esitatud tühistamishagis, mis selgitab hageja sõnul tema algset veendumust, et tal puudub isiklik huvi hagi esitada.
- 65 Nõustumine hageja mõttekäiguga, mille kohaselt tuleb hagi esitamise tähtaja kulgemise algus edasi lükata päevale, mil kõnesoleva akti väidetavast ebaseaduslikkusest teada saadi, tähendaks igal juhul lubada üldiselt vaidlustada piiramatult aja jooksul õiguslikke tagajärgi kaasa toovaid ühenduse akte, mis oleks täielikult vastuolus õiguskindluse nõuetega.
- 66 Sellest tuleneb, et käesolev hagi tuleb osas, mis puudutab otsuse tühistamist, tunnistada esitatuks hilinemisega ning jätta rahuldamata kui vastuvõetamatu, ilma et tuleks analüüsida teisi komisjoni esitatud hagi läbivaatamist takistavaid asjaolusid.
- 67 Kõigest eelnevast tuleneb, et käesolev hagi tuleb tervikuna jätta läbi vaatamata kui vastuvõetamatu ning et seega ei ole vaja rahuldada hageja esitatud menetlust korraldava meetme taotlust, millel ei ole enam eset.

Kohtukulud

- 68 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Et kohtuvaidluse kaotas hageja, tuleb kohtukulud välja mõista temalt, nagu komisjon on nõudnud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda)

määrab:

- 1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**
- 2. Jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja komisjoni kohtukulud.**

Luxembourgis, 21. novembril 2005.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimees

M. Vilaras